

Harry Potter

I ZATOČENIK AZKABANA

Naslov izvornika
HARRY POTTER AND THE PRISONER OF AZKABAN

Text copyright © J.K. Rowling 1999
Original Title: Harry Potter and the Prisoner of Azkaban
First published in 1999 in the UK by Bloomsbury Publishing Plc

Wizarding World Publishing and Theatrical Rights © J.K. Rowling. Product artwork © Pottermore Limited.
Wizarding World characters, names and related indicia are trademarks of and © Warner Bros Ent.
Wizarding World is a trademark of Warner Bros. Entertainment Inc. All rights reserved.
Copyright za hrvatsko izdanje © Mozaik knjiga, 2023.

Nakladnik
Mozaik knjiga

Za nakladnika
Bojan Vidmar

Urednica programa
Ana Vukasović

Urednik
Vedran Bratušek

Lektor
Jakov Lovrić

Korektorica
Ivana Bačić

Grafički urednik
Marko Katičić

Oblikovanje naslovnice
Marija Morić

Tisak
Denona, Zagreb, lipanj 2023.

ISBN 978-953-14-3418-8

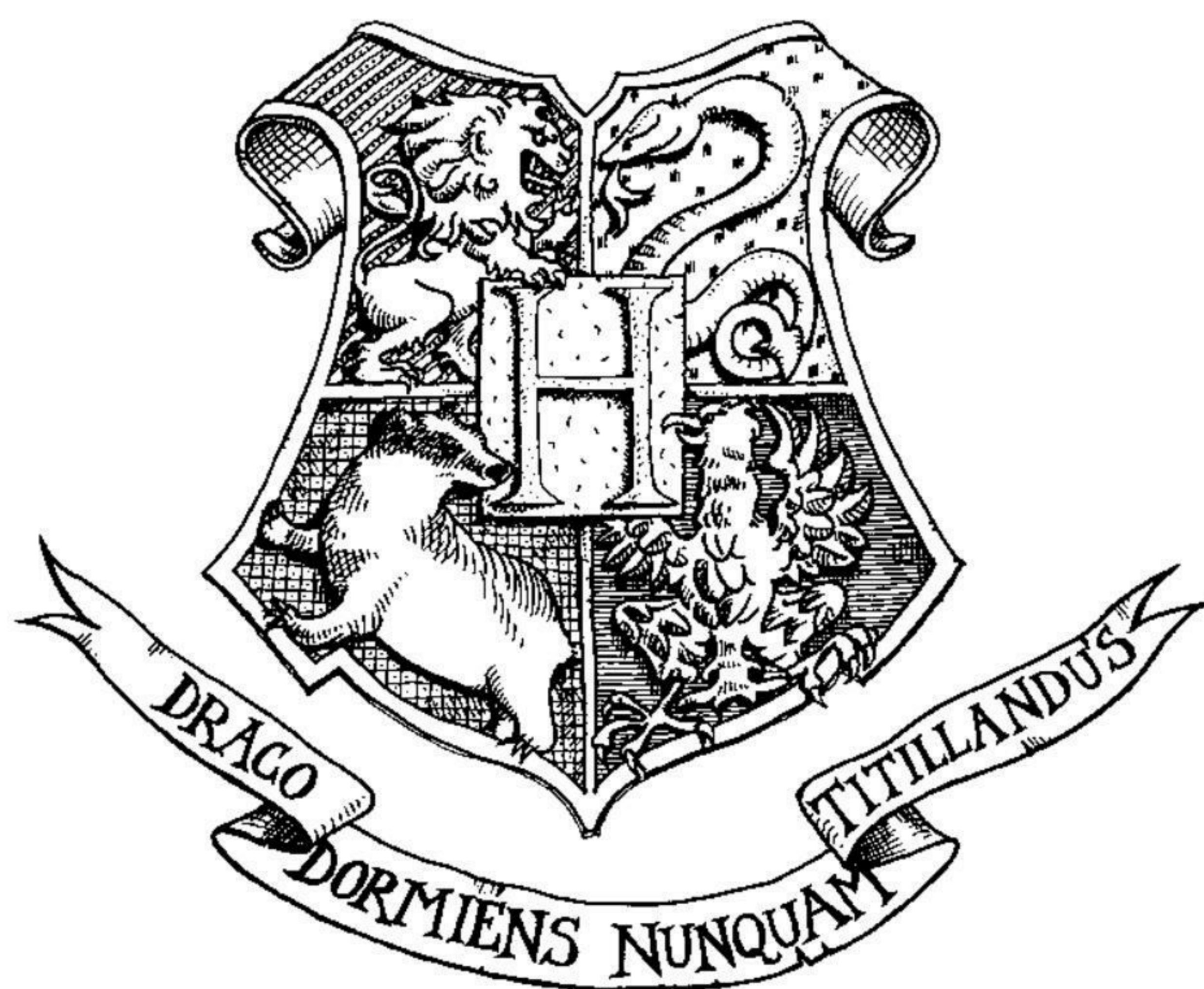
CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem xxxx.

Sva prava pridržana. Ni jedan dio ovoga izdanja ne smije se, ni u cijelosti ni djelomično, reproducirati, pohraniti ili prenositi ni u kojem elektroničkom obliku, mehaničkim fotokopiranjem, snimanjem ili drugačije bez vlasnikova prethodnog dopuštenja.

J. K. ROWLING

Harry Potter

I ZATOČENIK AZKABANA

S engleskoga prevela
DUBRAVKA PETROVIĆ

 Mozaik knjiga

*Za Jill Prewett i Aine Kiely,
jer smo skupa kumovale „Swingu“.*

SADRŽAJ

PRVO POGLAVLJE

Poštanske sove u akciji * 11

DRUGO POGLAVLJE

Kobna pogreška tete Marge * 23

TREĆE POGLAVLJE

Moćni bus * 36

ČETVRTO POGLAVLJE

Šuplji kotlić * 50

PETO POGLAVLJE

Dementor * 67

ŠESTO POGLAVLJE

Kandže i listići čaja * 89

SEDMO POGLAVLJE

Bauk u ormaru * 111

OSMO POGLAVLJE

Bijeg Debele Dame * 125

DEVETO POGLAVLJE

Grozni poraz * 143

DESETO POGLAVLJE

Mapa za haranje * 160

JEDANAESTO POGLAVLJE

Vatrena munja * 183

DVANAESTO POGLAVLJE

Patronus * 202

TRINAESTO POGLAVLJE

Gryffindori protiv Ravenclawa * 218

ČETRINAESTO POGLAVLJE

Osvetoljubivi Snape * 232

PETNAESTO POGLAVLJE

Metlobojski finale * 250

ŠESNAESTO POGLAVLJE

Proročanstvo profesorice Trelawney * 269

SEDAMNAESTO POGLAVLJE

Mačak, štakor i pas * 284

OSAMNAESTO POGLAVLJE

Lunac, Crvorep, Tihotap i Parožak * 298

DEVETNAESTO POGLAVLJE

Sluga lorda Voldemorta * 305

DVADESETO POGLAVLJE

Dementorov poljubac * 322

DVADESET PRVO POGLAVLJE

Hermionina tajna * 329

DVADESET DRUGO POGLAVLJE

Poštanske sove ponovo u akciji * 353

BILJEŠKA O AUTORICI * 369

PRVO POGLAVLJE

POŠTANSKE SOVE U AKCIJI

Harry Potter po mnogo je čemu bio vrlo neobičan dječak. Za početak, mrzio je ljetne praznike više nego ijedno drugo doba godine. Osim toga, volio je pisati domaće zadaće, ali bio je prisiljen baviti se njima potajice, u gluho doba noći. I još je k tome slučaj htio da bude čarobnjak.

Nešto prije ponoći, Harry je potrbuške ležao u krevetu, pod pokrivačem koji je navukao preko glave kao šator. Jednom je rukom držao baterijsku lampu, a na jastuku pred njim ležala je velika knjiga u kožnatim koricama (*Povijest magije* Bathilde Bagshot). Mršteći se, Harry je vrškom orlova pera za pisanje prelazio po stranici, tražeći neki zgodan podatak za svoj sastavak na temu „Spaljivanje vještica u 14. stoljeću nije imalo nikakva smisla – razradi misao“.

Pero mu je zastalo na početku ulomka koji bi mu možda mogao poslužiti. Malo je popravio okrugle naočale na nosu, primaknuo bateriju knjizi i pročitao:

Srednjovjekovni nečarobnjaci (poznatiji kao bezjaci) imali su dubok strah od magije, ali nisu imali sposobnost da magiju prepoznaju. U rijetkim prilikama kad bi uopće uspjeli uhvatiti pravu vješticu ili čarobnjaka, spaljivanje na lomači nije imalo nikakva učinka. Uhvaćene vještice i čarobnjaci samo bi poništili djelovanje vatre vrlo jednostavnom čarolijom za zamrzavanje plamena i vrištali kao da trpe užasne bolove,

iako pritom nisu osjećali ništa strašnije od blagog škakljanja. Štoviše, Vendelini Čudnovatoj lomače su toliko godile da je redovno mijenjala identitet i bezjacima „slučajno“ padala u ruke čak četrdeset sedam puta.

Držeći pero u zubima, Harry je izvukao tintarnicu i svitak pergamenta ispod jastuka. Odvrnuo je čep tintarnice što je opreznije mogao, umočio pero u tintu i počeo pisati. Tu i tamo zastao bi da osluhne je li zrak čist. Ako itko od Dursleyjevih na putu u kupaonicu začuje struganje njegova pera, vjerojatno će završiti u ostavi ispod stuba sve do kraja ljeta.

Dursleyjevi iz Kalinina prilaza broj četiri bili su glavni krivci za Harryjevu mržnju prema ljetnim praznicima. Tetak Vernon, teta Petunia i njihov sin Dudley bili su Harryjevi jedini živući rođaci, sve troje bezjaci izrazito srednjovjekovnog pogleda na magiju. Harryjevi pokojni roditelji, oboje čarobnjaci, pod njihovim su krovom bili zabranjena tema. Teta Petunia i tetak Vernon godinama su se nadali da će, budu li samo dovoljno ugnjetavali Harryja, uspjeti uništiti njegov dar za magiju. Iako su još uvijek bili ogorčeni što im to nije pošlo za rukom, u ovom trenutku najviše su se bojali da bi netko mogao otkriti kako je Harry veći dio posljednjih dviju godina proveo u Školi za vještičarenje i čarobnjaštvo u Hogwartsu. Najgore što su mu Dursleyjevi danas bili u stanju prirediti bilo je da početkom ljeta pod ključ stave sve njegove zbirke čarobnih formula, čarobni štapić, kotlić i metlu te da mu zabrane razgovore sa susjedima.

Harryju je ta prisilna razdvojenost od vlastitih udžbenika prilično otežavala život jer su mu njegovi učitelji u Hogwartsu zadali gomilu zadaća preko ljeta. Ponajviše se grozio sastavka o napitcima za smanjivanje, koji je morao napisati za svog najmrskijeg učitelja, profesora Snapea. On bi oduševljeno dočekao bilo kakav povod da Harryju uvali kaznu koju će morati odrađivati tjednima. Zato je Harry spremno ugrabio priliku koja mu se pružila već u prvom tjednu praznika: kad su tetak Vernon, teta Petunia i Dudley jednog dana izašli pred kuću kako bi se divili tetkovu novom službenom automobilu (na sav

glas, da ih čuju svi u ulici), Harry se odšuljao u prizemlje, provalio u ostavu pod stubama, ukrao naramak svojih udžbenika i sakrio ih u sobi. Sve dok je pazio da plahte ne zapacka tintom, nije bilo nika- kva razloga da Dursleyjevi otkriju kako Harry svake noći marljivo uči o magiji.

U ovom je trenutku svakako nastojao izbjeći nove sukobe s tetom i tetkom, koji su već bili dobrano ljuti na njega zbog telefonskog po- ziva što ga je primio od svog prijatelja čarobnjaka tjedan dana nakon početka praznika.

Jedan od Harryjevih najboljih prijatelja u Hogwartsu, Ron Wea- sley, odrastao je u obitelji punoj čarobnjaka. Iako je zbog te činjenice bio odlično upućen u razne stvari o kojima Harry nije imao pojma, telefoniranje mu je bilo posve novo iskustvo. Da sve bude gore, slu- šalicu je digao tetak Vernon.

„Ovdje Vernon Dursley.“

Harry, koji je u tom trenutku igrom slučaja bio u istoj prostoriji, začuo je Ronov glas i ukipio se na mjestu.

„HALO? HALO? ČUJETE LI ME? ŽELIM... RAZGOVARA- TI... S... HARRYJEM... POTTEROM!“

Ron je tako urlao da je tetak Vernon poskočio i odmaknuo sluša- licu trideset centimetara od uha, zagledavši se u nju pogledom u ko- jem su se miješali bijes i strah.

„TKO JE TO?“ zagrmio je prema slušalici. „TKO SI TI?“

„RON... WEASLEY!“ viknuo je Ron kao da s tetkom Verno- nom razgovara s drugog kraja nogometnog igrališta. „JA... SAM... HARRYJEV... PRIJATELJ... IZ... ŠKOLE...“

Tetkove sitne oči skrenule su prema Harryju, koji je i dalje stajao kao ukopan.

„NEMA OVDJE NIKAKVOG HARRYJA POTTERA!“ zagrmio je, odmičući slušalicu od sebe kao da bi svaki čas mogla eksplo- dirati. „NE ZNAM KAKVU TO ŠKOLU SPOMINJEŠ! NEMOJ ME VIŠE ZVATI! I DRŽI SE PODALJE OD MOJE OBITELJI!“

Ispustio je slušalicu iz ruke kao da je u pitanju otrovan pauk.

Usljedila je jedna od njihovih najgorih svađa.

„KAKO SE USUĐUJEŠ DIJELITI OVAJ BROJ DRUGIMA KAO... DRUGIMA KAO ŠTO SI *TI!*“ urlao je tetak Vernon, zaspajući Harryja pljuvačkom.

Ron je očito shvatio da je uvalio Harryja u nevolju jer se pozivi nisu ponovili. Nije ga nazvala ni njegova druga najbolja prijateljica iz Hogwartisa, Hermiona Granger. Harry je pretpostavljao da ju je Ron upozorio kako bi bilo pametnije da mu se ne javlja. Šteta, jer je Hermiona, najbistrija vještica na Harryjevoj godini, ujedno bila i dijete bezjačkih roditelja pa joj telefoniranje nije bilo nepoznanica. Osim toga, ona je bila prepametna da njegovom tetku uopće spomigne Hogwarts.

I tako je prošlo pet dugih tjedana a da Harry nije primio ni slova od svojih čarobnjačkih prijatelja. Sve je ukazivalo na to da će ovo ljeto biti jednako grozno kao i ono prethodno, osim jednog malog poboljšanja: kad se zakleo da neće slati pisma prijateljima, dopustili su mu da Hedvigu noću pušta iz kuće. Tetak Vernon je popustio jer je Hedviga podizala strahovitu galamu kad god bi predugo ostala u krletki.

Harry je dovršio rečenicu o Vendelini Čudnovatoj i ponovo naću-lio uši. Tišinu u mračnoj kući narušavalo je samo udaljeno, roktavo hrkanje njegova divovskog bratića Dudleyja. Sigurno je već bilo jako kasno. Harryja su pekle oči od umora. Možda bi bilo bolje da sastavak dovrši sutra...

Zavrnuo je čep tintarnice i ispod kreveta izvukao staru jastučnicu u koju je spremio bateriju, *Povijest magije*, svoj sastavak, pero i tintarnicu. Ustavši iz kreveta, sve je sakrio pod rasklimanu podnu dasku ispod kreveta. Uspravio se, protegnuo i pogledao budilicu na svom noćnom ormariću, koja je svijetlila u mraku.

Jedan ujutro. Harry osjeti čudan grč u želucu. Tek mu je sad sinulo da već punih sat vremena ima trinaest godina.

Harry je bio neobičan i po tome što se uopće nije radovao svom rođendanu. Nikad u životu nije dobio niti jednu rođendansku čestitku.

Dursleyjevi su njegova posljednja dva rođendana ignorirali, a ništa bolje od njih nije očekivao ni ove godine.

Tapajući kroz mračnu sobu, Harry je prošao pokraj Hedvigine velike, prazne krletke i prišao otvorenu prozoru. Naslonio se na prozorsku dasku. Nakon dugog boravka pod pokrivačem baš mu je godio prohladni noćni zrak na licu. Hedvige nije bilo već dva dana. Nije bio zabrinut. I prije je znala toliko izbivati... ali ipak se nadao da će se uskoro vratiti. Ona je bila jedino živo biće u kući koje se nije lecalo čim bi ga ugledalo.

Iako je za svoju dob još uvijek bio prilično sitan i mršav, Harry je protekle godine ipak narastao nekoliko centimetara. Njegova crna kosa nije se, međutim, nimalo promijenila – i dalje je bila neposlušna i raskuštrana unatoč svim njegovim naporima da je ukroti. Oči iza naočala bile su izrazito zelene boje, a na čelu mu se kroz šiške jasno vidio tanak ožiljak u obliku munje.

Taj je ožiljak ujedno bio i Harryjeva najveća neobičnost. Nije ga zaradio u prometnoj nesreći u kojoj su Harryju poginuli roditelji, kako su Dursleyjevi uporno tvrdili već dobrih deset godina, zato što Lily i James Potter uopće nisu poginuli u prometnoj nesreći. Umrli su od ruke najstrašnijeg crnog maga u posljednjih sto godina, lorda Voldemorta. Harry je taj napad, za razliku od njih, preživio bez ijedne ozljede, izuzme li se njegov ožiljak na čelu. Voldemortova kletva nije ga ubila, nego se odbila od njega i pogodila čarobnjaka od kojeg je i potekla. Jedva izvukavši živu glavu, Voldemort je pobjegao...

Harry ga je u međuvremenu opet sreo, i to u Hogwartisu. Dok je stajao pokraj mračnog prozora i prisjećao se njihova posljednjeg sukoba, Harry je morao priznati da ima sreću što je uopće dogurao do trinaestog rođendana.

Pretraživao je pogledom zvjezdano nebo u nadi da će negdje ugledati Hedvigu, možda dok leti prema njemu s mrtvim mišem u kljunu, očekujući pohvalu od njega. Zurio je tako iznad krovova izgubljen u mislima pa nije otprve shvatio u što gleda.

Ocrtano naspram zlatnog Mjeseca, prema Harryju je lamatalo neko poveliko i bizarno nakrivljeno stvorenje, iz sekunde u sekundu postajući sve veće. Harry je nepomično gledao kako se stvorenje spušta prema njemu. Neodlučno je uhvatio kvaku prozora, ne znajući bi li ga zatvorio ili ne. U tom je trenutku čudnovato stvorenje preletjelo iznad ulične svjetiljke u Kalininu prilazu, a Harry je konačno shvatio o čemu se radi i skočio u stranu.

U sobu su kroz prozor uletjele tri sove. Dvije sove pridržavale su treću, koja je bila u nesvijesti. Meko su sletjele na Harryjev krevet. Srednja sova, velika i siva, odmah je klonula i ostala nepomično ležati. Za noge joj je bio privezan veliki paket.

Harry je onesviještenu sovu prepoznao istog trena – bio je to Errol, koji je pripadao obitelji Weasley. Smjesta je pohitao prema krevetu, razvezao uzice oko Errolovih nogu i odnio ga u Hedviginu krletku. Errol je otvorio jedno bunovno oko, nemoćno huknuo u znak zahvale i počeo pohlepno gutati vodu.

Harry se okrenuo ostalim sovama. Velika snježna sova bila je njegova Hedviga. I ona je došla s paketom, izgledajući kao da je jako ponosna na sebe. Nježno je kljucnula Harryja dok ju je oslobađao tereta i pridružila se Errolu na drugom kraju sobe.

Treća je bila lijepa šumska sova koju dosad nije sretao. Doduše, odmah je shvatio odakle je došla jer mu je ona uz treći paket donijela i pismo s grbom Hogwartsa. Sova se važno našušurila čim je Harry preuzeo njezinu pošiljku, raširila krila i kroz prozor odletjela u noć.

Harry je sjeo na krevet, uzeo Errolov paket i razmotao smeđi papir. U paketu je našao poklon u zlatnom ukrasnom papiru i prvu rođendansku čestitku u svom životu. Otvorio je omotnicu drhtavim prstima. Ispala su dva papira – pismo i izrezak iz novina.

Izrezak je očito bio iz *Dnevnog proroka*, novina za čarobnjake, jer su se ljudi na crno-bijeloj fotografiji kretali. Harry uze izrezak, izravna ga i pročita:

DJELATNIK MINISTARSTVA MAGIJE OSVOJIO VELIKU NAGRADU

Arthur Weasley, voditelj Ureda za zloporabu bezjačkih artefakata pri Ministarstvu magije, osvojio je godišnju Veliku nagradu Dnevnog proroka.

Oduševljeni gospodin Weasley je za Dnevni prorok izjavio: „Zlato ćemo potrošiti na ljetovanje u Egiptu, gdje naš najstariji sin radi kao kletvolomac za čarobnjačku banku Gringotts.“

Obitelj Weasley u Egiptu će provesti mjesec dana, a kući se vraća uoči početka školske godine u Hogwartsu, gdje se trenutačno školuje petero njihove djece.

Harry pogleda pokretnu fotografiju. Nasmiješio se vidjevši kako mu svih devetero Weasleyjevih bjesomučno maše stojeći pred velikom piramidom: punašna, omalena gospođa Weasley, visoki i proćelavi gospodin Weasley, šestorica sinova i jedna kći, svi redom plamenocrvene kose (što na crno-bijeloj fotografiji nije dolazilo do izražaja). U sredini je stajao visoki, krakati Ron. Na ramenu mu je sjedio njegov ljubimac, štakor Šugonja, a drugom je rukom zagrlio svoju mlađu sestru Ginny.

Što se Harryja ticalo, nitko na svijetu nije zasluživao gomilu zlata više od Weasleyjevih, koji su bili siromašni koliko su bili dobri. Uzeo je Ronovo pismo i otvorio ga.

Dragi Harry,

sretan ti rođendan!

Gle, zbilja mi je žao zbog onog telefonskog poziva. Nadam se da ti bezjaci nisu previše zagorčali život. Pitao sam tatu za mišljenje i on kaže da nisam smio vikati.

U Egiptu nam je bilo genijalno. Bill nas je proveo kroz sve grobnice. Ne bi vjerovao kakve su sve kletve oni stari egipatski čarobnjaci podmetnuli u njih. Mama nije dopustila Ginny da uopće uđe u zadnju grobnicu. Ta je bila puna mutiranih kostura bezjačkih pljačkaša grobova kojima su izrasle dodatne glave i još svašta drugo.

Nisam mogao vjerovati kad su u nagradnoj igri Dnevnog proroka izvukli tatino ime. Sedamsto galeona! Skoro sve je otišlo na ovo ljetovanje, ali dobit ću i novi štapić prije početka školske godine.

Harry se još živo sjećao sudbine koja je zadesila Ronov štapić: slomio se kad se automobil kojim su doletjeli u Hogwarts sudario s jednim stablom u školskom perivoju.

Vraćamo se otprilike tjedan dana prije početka školske godine i onda idemo u London po moj štapić i nove udžbenike za sve. Ima li šanse da se tamo nađemo s tobom?

Ne daj da te bezjaci ubiju u pojam!

Probaj doći u London,

Ron

Ron

P. S. Percy je postao glavni prefekt. Javili su mu prošli tjedan.

Harry ponovo pogleda fotografiju. Percy, sad učenik sedme godine u Hogwartsu, izgledao je još samodopadnije nego inače. Glavu mu je krasio prpošno naheren fes za koji je zakvačio značku glavnog prefekta, a njegove naočale u debelom okviru presijavale su se pod egiptaskim suncem.

Harry se okrene svom poklonu i odmota ga. Unutra je bilo nešto nalik na minijturni stakleni zvrk, a ispod njega još jednu Ronova poruka.

Harry – ovo je džepni cinkoskop. Trebao bi zasvijetliti i zavrtjeti se kad god je u blizini netko kome ne možeš vjerovati. Bill kaže da je to obična bezvezarija za čarobnjačke turiste i da uopće nije pouzdan jer je sinoć za večerom stalno pištao. Ali nije skužio da su mu Fred i George ubacili bube u juhu.

Bok, Ron

Ron

Harry stavi džepni cinkoskop na noćni ormarić. Cinkoskop je stajao na svojoj nožici savršeno nepomično, odražavajući svjetlucave kazaljke Harryjeve budilice. Divio mu se još nekoliko sekundi, a potom je podigao paket koji mu je donijela Hedviga.

I u tom je paketu našao zamotan poklon, čestitku i pismo, ovoga puta od Hermione.

Dragi Harry,

Ron mi je napisao kako je telefonirao tvom tetku Vernonu. Iskreno se nadam da si živ i zdrav.

Ja sam trenutačno na ljetovanju u Francuskoj i stvarno sam bila na sto muka kako ću ti ovo poslati – što ako carina otvori poklon? – ali onda mi je Hedviga sama došla! Mislim da se htjela pobrinuti da ovaj put za promjenu dobiješ nešto za svoj rođendan. Poklon sam ti naručila preko sove; vidjela sam reklamu u Dnevnom proroku (redovito mi ga dostavljaju, super mi je što mogu biti u toku s događanjima u čarobnjačkom svijetu). Jesi li vidio onu sliku Rona i njegove obitelji prije tjedan dana? Kladam se da je već svašta naučio, stvarno mu zavidim – čarobnjaci starog Egipta bili su fascinantni.

Ali i ja sam ovdje otkrila razne zanimljivosti iz lokalne povijesti vještica. Totalno sam preradila svoj sastavak iz povijesti magije da ubacim i te podatke. Nadam se da nisam pretjerala, napisala sam dva svitka više nego što nam je profesor Binns zadao.

Ron kaže da će biti u Londonu posljednji tjedan praznika. Možeš li i ti doći? Hoće li te teta i tetak pustiti? Zbilja se nadam da hoće. Ako ne, vidimo se u Hogwarts ekspresu prvog rujna!

Voli te Hermiona

Hermiona

P. S. Ron kaže da je Percy postao glavni prefekt. Kladam se da je Percy na sedmom nebu. Ali ne bih rekla da je Ron jednako oduševljen.

Odlajući Hermionino pismo, Harry se ponovo nasmijao. Podigao je njezin poklon, koji je bio vrlo težak. Znajući Hermionu, bio je uvjeren da je pitanju velika knjiga puna ubitačno teških čarolija, ali prevario se. Kad je razmotao ukrasni papir i ugledao elegantnu crnu kutiju od kože na kojoj je srebrnim slovima pisalo *Pribor za održavanje metle*, srce mu je poskočilo od sreće.

„Opa, Hermiona!“ šapne Harry i otvori kutiju.

Unutra je našao veliku staklenku Fleetwoodova laštila za držak metle, blistave srebrne škare za podrezivanje grančica u repu, sićušni mjedeni kompas koji se može zakvačiti za metlu na dugim putovanjima te priručnik *Njega metle za hobiste*.

Izuzmu li se njegovi prijatelji, Harryju ništa iz Hogwarta nije nedostajalo više od metloboja, najpopularnijeg sporta u magičnom svijetu. Metloboj je bio iznimno opasan i vrlo uzbudljiv sport koji se igra na metlama. Harry nije bio samo jako dobar igrač metloboja, nego i najmlađa osoba koja je u posljednjih sto godina uspjela ući u domsku ekipu u Hogwartsu, a trkaću metlu Nimbus 2000 ubrajao je u svoje najveće dragocjenosti.

Odloživši kožnatu kutiju na stranu, Harry je podigao svoj posljednji paket. Smjesta je prepoznao neuredni švrakopis na smeđem papiru: ovo mu je poslao Hagrid, lovočuvar u Hogwartsu. Strgnuo je gornji sloj papira, ispod kojeg se naziralo nešto kožasto i zelene boje, ali prije nego što ga je uspio razmotati do kraja paket se bizarno stresao i unutra je nešto glasno škljocnulo – kao da ima zube.

Harry se skamenio. Znao je da mu Hagrid nikad ne bi namjerno poslao nešto opasno, ali Hagrid nije imao isti osjećaj za opasnost kao normalni ljudi. U prošlosti je već prijateljevao s divovskim paucima, kupovao opake troglave pse u sumnjivim birtijama i skrivao zabranjena zmajska jaja u svojoj kolibi.

Harry je zabrinuto pogurnuo paket. Iznutra se opet začulo glasno škljocanje. Zgrabio je noćnu svjetiljku, grčevito je stisnuo i podigao iznad glave, da može što brže reagirati. Drugom je rukom ščepao ostatak ukrasnog papira i strgnuo ga s paketa.

A iz paket je ispala... knjiga. Harry je jedva stigao uočiti lijepe zelene korice na kojima je zlatnim slovima pisalo *Čudovišna knjiga o čudovištima*, a knjiga se već prevrnula na rub korica i postrance šmugnula niz krevet, krećući se poput bizarnog raka.

„Ajoj“, promrmlja Harry.

Knjiga se s glasnim treskom srušila s kreveta i jurnula na drugu stranu sobe. Harry se oprezno šuljao za njom. Knjiga se sakrila u mračnom prostoru pod njegovim radnim stolom. Usrdno se nadajući da Dursleyjevi još spavaju, Harry se spustio na sve četiri i ispružio ruku prema njoj.

„Au!“

Knjiga se naglo sklopila, pričepila mu ruku i prošišala mimo njega, i dalje se krećući na koricama. Brzo se okrenuo i bacio na nju. Uspio ju je pritisnuti uz pod. Tetak Vernon je u susjednoj sobi glasno zastenjavao u snu.

Hedviga i Errol sa zanimanjem su promatrali kako Harry privlači knjigu na prsa, hita prema komodi, vadi iz nje remen i čvrsto ga steže oko knjige. *Čudovišna knjiga* ljutito je zadrhtala, ali više se nije mogla rasklapati i zaklapati, pa ju je Harry bacio na krevet i posegnuo za Hagridovom čestitkom.

Dragi Harry,

Sretan ti rođendan!

Mislim da bi ti ovo moglo dobro doći ove školske godine. Neću sad ništa objašnjavat. Reći ću ti kad se vidimo.

Nadam se da se bezjaci pristojno ponašaju prema tebi.

Sve najbolje,

Hagrid

Harryju to što je Hagrid zaključio da bi mu dobro došla knjiga koja grize nije slutilo na dobro, ali ipak je njegovu čestitku stavio uz Ronovu i Hermioninu s još širim osmijehom na licu. Sad mu je još preostalo samo ono pismo iz Hogwartisa.

Otvorio je omotnicu, primjećujući da je osjetno deblja nego inače. Izvukao je prvi list pergamenta i pročitao:

Dragi gospodine Potteru,

Podsjećamo Vas da nova školska godina počinje prvog rujna. Hogwarts ekspres kreće s perona devet i tričetvrt na King's Crossu u jedanaest sati ujutro.

Učenici treće godine imaju pravo posjećivati selo Hogsmeade na određene vikende u godini. Molimo Vas da priloženo dopuštenje date na potpis roditelju ili skrbniku.

Prilažemo i popis udžbenika za sljedeću školsku godinu.

Srdačan pozdrav,

profesorica M. McGonagall

zamjenica ravnatelja

Izvadio je dopuštenje za posjete Hogsmeadeu da ga prouči. Više se nije smiješio. Bilo bi divno da vikendom smije otići u Hogsmeade. Znao je da je to selo u kojem žive isključivo čarobnjaci, ali još ga nikad nije posjetio. Ali kako će nagovoriti tetka Vernona ili tetu Petuniju da mu potpišu dopuštenje?

Pogledao je budilicu. Dva ujutro.

Zaključivši da se oko dopuštenja za posjete Hogsmeadeu može živcirati i ujutro, Harry se vratio na krevet. Ispružio je ruku i prekrižio još jedan datum na kalendaru koji si je izradio kako bi odbrojavao dane do povratka u Hogwarts. Skinuo je naočale i legao, gledajući svoje rođendanske čestitke.

I premda je inače uistinu bio krajnje neobičan dječak, u tom se trenutku Harry Potter osjećao kao i svi ostali ljudi: prvi put u životu bio je sretan što mu je rođendan.